

to ustalenie wysokości ryczałtu w kwocie niższej od należnej, bądź nie prowadzili jej w ogóle albo nie przedstawili organowi podatkowemu w terminie, uniemożliwiając przez to ustalenie wysokości ryczałtu,

- 4) wykazali obrót niższy od przeciętnie osiąganego z uwzględnieniem rodzaju i miejsca wykonywania świadczeń, wielkości zużycia materiałów oraz stanu zatrudnienia i okoliczność ta została potwierdzona przez właściwy cech lub właściwe zrzeczenie prywatnego handlu i usług na podstawie opinii biegłego,

zostaną wyłączeni z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu i będą opłacać podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy. Podatnikom tym nie ustala się również w okresie dwóch następnych lat podatkowych zryczałtowanych form opodatkowania, z wyjątkiem określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a).

2. W wypadkach określonych w ust. 1 obowiązek zaprowadzenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zo-

stała doręczona ostateczna decyzja wyłączająca podatnika z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu.

§ 12. W razie wyłączenia podatnika z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu kwoty wpłacone z tego tytułu zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy, ustalone na ogólnych zasadach.

§ 13. 1. W 1983 r. pierwsze z obwieszczeń, o których mowa w § 2 ust. 2, zostanie ogłoszone w terminie 10 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie ryczałtu w 1983 r. może być złożony w ciągu całego roku. W takim wypadku za okres do dnia, od którego ma być zastosowana ta forma opodatkowania, podatnicy opłacają podatki w dotychczasowych formach, natomiast przy ustalaniu ryczałtu w części przypadającej na podatek dochodowy stosuje się odpowiednio zasady określone w § 5 ust. 3.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bień

6

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2-4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1982 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła (Dz. U. Nr 6, poz. 47) po § 21 dodaje się § 21a i § 21b w brzmieniu:

„§ 21a. 1. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są prowadzić ewidencję sprzedaży w książce ewidencji sprzedaży.

2. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie:

- 1) handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów,
- 2) przemysłu gastronomicznego, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 3) przewozu osób i ładunków środkami transportu wodnego śródlądowego,
- 4) usług rozrywkowych, z wyjątkiem lekcji tańca,

przy zatrudnieniu najwyżej jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny, nie licząc małżonka.

§ 21b. 1. Do książki ewidencji sprzedaży wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i kredytowej wyrobów, towarów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również za-

liczki otrzymane na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży.

2. W razie dokonywania sprzedaży przez więcej niż jedną osobę, ewidencja sprzedaży może być prowadzona przez każdą z tych osób w odrębnej książce.

3. Książka ewidencji sprzedaży powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.

4. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi podatkowemu.

5. Codziennie oraz po zakończeniu każdego miesiąca należy zsumować zapisy w książce ewidencji sprzedaży. W razie prowadzenia ewidencji sprzedaży w więcej niż jednej książce (ust. 2), po zakończeniu każdego miesiąca zapisy sum miesięcznych z poszczególnych ksiąg należy przenieść do jednej książki i zsumować te zapisy. Po zakończeniu roku należy sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne roczne zestawienie sum miesięcznych i zsumować je. Zapisów należy dokonywać atramentem lub długopisem.

6. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów, towarów i usług nie dotyczy:

- 1) podatników, którzy wystawiają rachunki w każdym wypadku sprzedaży,

- 2) podatników wykonujących działalność wyłącznie w zakresie rzemiosł piekarstwo oraz usługowy przemiał, przerób i śrutowanie zbóż, którzy stosownie do odrębnych przepisów obowiązani są prowadzić właściwą dokumentację wypieku bądź przemiału (śrutowania).

Podatnicy ci wpisują do książki sumy miesięcznych obrotów wynikające z kopii wystawianych rachunków lub książki wypieku albo właściwej dokumentacji przemiałowej.

7. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów i usług nie dotyczy również podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosł: rzeźnictwo i wędliniarstwo, cukiernictwo, cukiernictwo wraz z piekarstwem, kuchmistrzostwo oraz wytwarzanie napojów chłodzących, jeżeli sprzedaż tych napojów do-

konywana jest bezpośrednio konsumentom. Podatnicy ci wpisują do książki dzienne sumy sprzedaży.

8. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży powstaje od pierwszego dnia okresu, którego dotyczy wnioszek o zastosowanie ryczałtu.

9. Książki ewidencji sprzedaży powinny być złożone organowi podatkowemu w terminie do dnia 7 stycznia roku następującego po roku podatkowym, a w razie likwidacji działalności w ciągu roku podatkowego — w terminie płatności ostatniej raty miesięcznej".

§ 2. Z dniem 1 stycznia 1984 r. tracą moc przepisy rozporządzenia wymienionego w § 1, dotyczące opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie ryczałtu umownego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1983 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

7

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

w sprawie obowiązku dokumentowania zakupu towarów przez niektórych podatników opłacających podatki w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy wykonujący działalność handlową lub gastronomiczną, opłacający podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, są obowiązani posiadać, ewidencjonować i przechowywać dowody zakupu towarów.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy podatników opłacających podatki w formie karty podatkowej.

§ 2. 1. Dowód zakupu towarów powinien odpowiadać wymaganiom określonym dla rachunków w odrębnych przepisach.

2. Dowodem zakupu produktów roślinnych i zwierzęcych od rolnika, pochodzących z jego własnej uprawy lub hodowli, nie przerobionych sposobem przemysłowym, może być pisemne oświadczenie osoby, która bezpośrednio dokonała zakupu, zawierające określenie rodzaju towaru, jego ilości i ceny jednostkowej, sumę należności oraz datę i podpis tej osoby.

§ 3. 1. Ewidencji dowodów zakupu towarów dokonuje podatnik w książce zakupów prowadzonej według ustalonego wzoru i zgodnie z objaśnieniami zamieszczonymi we wzorze książki.

2. Podatnik jest obowiązany:

- 1) przed rozpoczęciem zapisów przedstawić książkę zakupów właściwemu organowi podatkowemu w celu poświadczenia,
- 2) sporządzić spis towarów z natury i wpisać go do książki zakupów przed rozpoczęciem zapisów, na koniec każdego roku, a także w razie zakończenia działalności,
- 3) złożyć książkę zakupów właściwemu organowi podatkowemu w terminie do dnia 7 stycznia roku następującego po roku podatkowym, a w razie zakończenia działalności w ciągu roku — w terminie płatności ostatniej miesięcznej raty ryczałtu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1983 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1982 r. w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 5, poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podatnicy wykonujący działalność wytwórczą i usługową, z wyjątkiem określonych w pkt 2—7 i 9 — księgę podatkową nr 1”;

- 2) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. 1. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe nr 1, 7 i 8 są obowiązani dodatkowo prowadzić ewidencję sprzedaży w odrębnej